

בדרו אמונה

במשנת מרן רשכבה"ג הדרך אמונה זללה"ה

יארצייט פ"ט לכהן הגדול מרנא הח"ח זיע"א - פניני החוד שמסר רבינו זיע"א בשמו

נערך ונלקט ע"י תלמידו הגאון ר' שמעון ויסצרג שליט"א מרכזי המערכת

אינני רוצה, וא"כ מהיכן אדע אם הזקן מעכב אצלה או לא, בשביל זה אני מוכרח לגדל זקן, והסכים אביו שישאיר את הזקן, [וכן אמר רבנו לבחור שההורים רצו שיחזור לחו"ל, שיאמר שרוצה כלה מארץ ישראל].

בא בחלום שיעזרו לנכדו

סיפר רבנו שאמר לו הגאון רבי חיים קרייזוירט זצ"ל שפ"א הגיע אליו החפץ חיים בחלום וסיפר לו שנכדו צריך סיוע כדי לחתנו ומצבו דחוק, ובאמת בירר את הענין וכך הוה, ואמר רבנו שכבר כתב בספר שם הגדולים על הרא"ש ג"כ מעשה עם חלום כע"ז שבא להציל זרעו.

עסקנות לש"ש

אמר רבנו שהחזו"א אמר לאחד שלא יתעסק בעסקנות, ושאל הרי החפץ חיים כן עסק, וענהו אחרי שמונים שנה של תורה לשמה אפשר לעסוק לש"ש.

בדורו לא כולם היה להם השכל להעריך כראוי גדלותו הרמה

ציין רבינו כי אמנם הכל הכירו בגדלותו של החפץ חיים, אז היה גדול הדור ממש, אבל גם בשעתו היו כמה בעלי גאוה שאחזו שהם יותר גדולים ממנו.

ופעם מחוצף אחד אמר לפני החזו"א, הח"ח הרי היה בעה"ב, ענה לו החזו"א, בודאי היה בעל הבית, בעל הבית על כל השו"ע, על כל התורה כולה.

חיזוק לירא'יש ספרי הח"ח

בחור שאל באיזה ענין כדאי להתחזק השיב רבינו ביראת שמים, שאל איך ענה רבינו ללמוד מוסר, שאל איזה ספר השיב רבינו ספרי החפץ חיים.

עיצה לבנים חיים וקיימים לפתוח גמ"ח

אמר לפתוח גמ"ח כסגולה לבנים חיים וקיימים, ואמר שאומר כן על סמך מש"כ החפץ חיים בספרו שפ"א בא אחד לחכם שאין לו זש"ק והחכם יעצו שיעשה גמ"ח וכן עשה ונולד לו אח"כ כל שנה בן, הגמ"ח תפח וגדל והיה קשה לו לנהלו.

ובא לח"ח שאפשר ויתן את הגמ"ח לאחר, אמר לו הח"ח כיון שע"ז זכית לזש"ק אין להעבירו ליד אחר, וכך המש"כ בניהול הגמ"ח עד שמחמת קושי גדול העבירו לאחר ובאותו לילה נפטר לו בן א'.

בחומר ראיית חילול שבת

אמר שמרן החפץ חיים זצ"ל היה פעם בוורשא וראה חילול שבת והזדעזע עד מאד, ושוב פעם שניה ראה ואמר שהנה רק פעם שניה היא זו שראה וכבר היה שינוי שמזדעזע פחות.

אם נגזר עניות נעשה עצל מלסחור

החפץ חיים היה אומר שכאשר נגזר על האדם עניות הקב"ה נותן בו עצלות שלא יוכל לעבוד, וכן הוא במדרש רבה בהר (פרשה ל"ד סי' ד).

הנה שמו של מרנא הח"ח זיע"א לא מש מפי רבנו הן בהלכה הן באגדה הן בעניני הנהגה ומסורת, והיה לו שמועות ששמע מרבו הגר"א דושניצר זצ"ל שהיה תלמידו, ומרדודו הגר"ש גריינמן זצ"ל שהיה נושא כליו של הח"ח וחיבר הספר ח"ח עה"ת.

וכן ממה ששמע מתלמידי הח"ח שהיו אצלו, וכן מהרבנית זקס בתו של הח"ח שהיתה מחותנת עם אמו וספרה לה הרבה עובדות שהיו עמה. ובספרו ארחות יושר מביא מכל ספרי הח"ח, והרבה לייעץ ללומדם. ואכתוב מעט מזעיר ממה שעולה בזכרון כעת.

כמה כדאי לשמוע מיד לדברי חכמים

אמר שבת הח"ח סיפרה לאמו שאמא שלה אשתו של החפץ חיים אמרה שמתחרטת על שני דברים שלא שמעה בקול בעלה:

א] כשבנם הגיע לגיל י"ח, אמר החפץ חיים נו שמונה עשרה לחופה, ואמרה להחפץ חיים מדאי מוקדם, אמר לה אם את לא רוצה אז לא, ולבסוף הבן לא התחתן.

ב] היא סבלה על המעיים והיה אסור לה לאכול קוגל, ואמר לה החפץ חיים בשבת קוגל של שבת אינו מזיק, ובכל זאת פחדה ולא אכלה, והתחרטה שאם החפץ חיים אמר זה לא היה מזיק לה [ואמר רבינו לשואלים שהדבר פשוט שדווקא כשהחפץ חיים אומר שלא יזיק מהני הדבר, אבל למעשה ראיתי שאכל בשבת מלח ודברים שנמנע בחול מחשש היזק, ואמר הח"ח כבר אמר שבשבת לא מזיק].

בענין פי' הח"ח לתו"כ

אומר רבינו הפירוש הכי קל לתורת כהנים זו עם ביאור החפץ חיים שהוא ליקוט מהר"ש והראב"ד ועוד, וזה פירוש מתאים לכל אחד, גם אני לימדתי פעם עם פירוש זה, ואף כתבתי הערות [וכן מרן הגרא"ל זצ"ל אמר שיעור בתו"כ עם פי' הח"ח].

על רבו הגר"א דושניצר זצ"ל

אמר על רבו הגר"א דושניצר שהח"ח מאד כיבדו, וסיפר רבנו שמעתי שהי' מגיע ליו"ט לחפץ חיים, הח"ח היה הולך לקבלו, והדיבוק ששלחו הח"ח להוציאו עם הגר"א ווסרמן, אמר עליו שהוא פה קדוש.

עצה לבחור שההורים מבקשים שלא יגדל זקן

היה אומר בשם החפץ חיים, מעשה שהיה בבחור שלא הלך לו כ"כ בשידוכים, ואביו סבר שהסיבה לכך מחמת שהיה מגדל זקנו וציוה עליו להוריד את הזקן, והגיע הבחור אל הח"ח וסיפר לו הדברים, והח"ח מאד הצטער שיוריד הזקן, אבל לא רצה לומר לו שילך נגד דעת אביו, ונתן לו עצה, תגיד לאביך שבחורה שלא רוצה אותי בגלל שיש לי זקן